

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

שְׁלַח - קִרְח

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יִדְוֹץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מִחוּלַק ל- תַתַּק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים

ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֻלְקִים

כֹּרֶךְ כ' - חֻלַק ז'

קוֹנְטֵרְס 577

מוֹפֵץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֻּלָּל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סִפְרֵי הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת

"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תִּשְׁע"א לַפ"ק - בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמוּשׁ תּוֹכֵב"א

שיעורים בזוהר היומי

0722-990044

ניתן לשמוע שיעורים בדרך היומי של:

- תיקוני זוהר,
- זוהר הקדוש,
- ספרי קבלה,
- ובזוהר היומי של החוק לישראל

בקרב יתווספו עוד ועוד שיעורים

טעמו וראו כי טוב!!!

הרוצה לזכות הרבים בפרסום שיעורים שנאמרו ברבים, נא ליצור קשר:

0548-436784 או בפקס 02-9951300

קול הזוהר 0722-990044

קול הזוהר נשמע בארצינו

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

**אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק**

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

שלא נתן רשות למשחית לחבל וזו מפתחו.
בשבת דכתיב לדרתם, מאי טעמא. מפני
שפיון שקידש היום, דירתם של
ישראל צריכה להיות בנר דלוק, ושלחן ערוף,
ומטה מוצעת ודירתן מתוקנת כדירת חתן
לקבל בו הפלה. ומאי ניהו. שבת היא כלה.
ולעולם אין מכניסין אותה אלא בדירה
מתוקנת לכבודה, כפי הראוי לה. ועל דא
פתיב, לעשות את השבת. וכתיב, לדרתם,
להכניס בה פלה קדושה לדירתה ולהיות
בתוכה.

מפתחו.
בשבת שכתוב לדרתם, מה
הטעם? פיון שקדש היום, דירתם
של ישראל צריכה להיות בנר
דולק ושלחן ערוף ומטה מוצעת,
ודירתו מתוקנת כדירת חתן לקבל
בו הפלה. ומי היא? השבת היא
פלה, ולעולם אין מכניסין אותה
אלא בדירה מתוקנת לכבודה כפי
הראוי לה, ועל זה כתוב לעשות
את השבת. וכתיב לדרתם?
להכניס בה פלה קדושה לדירתה
ולהיות בתוכה.

בשעה שקדש היום, ואם פלה זו
באה ואינה מוצאה דירה מתוקנת
ושלחן ערוף ונר דולק - פלה זו
אומרת: אין דירה זו מישראל.
כתוב ביני וביני בני ישראל. אין
זה מישראל, אין דירתו לקדשה.
ועל פן צריך פאן קדשה לדירת
ישראל, ועל זה כתוב לדרתם -
בשבת ובציצית.

אמר רבי נהוראי, מעיד אני עלי,
מי שיוצא משער ביתו בעטוף
של מצוה ותפלין בראשו, בשעה
שיוצא מבין שני שערים מזדמנת
עליו השכינה, ושני מלאכים
שעומדים עליו, אחד ממנינו
ואחד משמאלו, כלם מליים אותו
עד בית הכנסת ומברכים אותו.
מקטרג אחד שעומד לפני הפתח
של האדם הולך אחריהם, ועל
פרחו משיב ואומר אמן: ע"כ
מההשמטות.

השלמה מההשמטות סימן ה

ספר הכהיר

מה הטעם אנו מטילין תכלת ומאי
בציצית, ומה הטעם שלשים
ושנים? משל למה הדבר דומה?
למלך שהיה לו גן נאה ולו
שלשים ושנים נתיבות, ושם
שומר עליהן, והודיעו לבדו אותן
הנתיבות. אמר לו: שומרם ולך

בשעה שקידש היום, ואם פלה זו באה, ואינה
מוצאה דירה מתוקנת, ושלחן ערוף,
ונר דלוק. פלה זו אומרת, אין דירה זו
מישראל. ביני וביני בני ישראל פתיב, אין זה
מישראל, אין דירתו לקדושה. ועל פן צריך
הכא קדשה לדירת ישראל. ועל דא כתיב
לדרתם, בשבת ובציצית.

אמר רבי נהוראי, אסהדנא, על מאן דנפק
מתרע ביתיה בעיטופא דמצוה, ותפילין
בראשו, בשעה דנפיק בין תרין תרעין,
אזדמנא שכינה עליה. ותרין מלאכין דקיימין
עליה, חד מימנא, וחד משמאלא, וכולהון
מלוין ליה עד פי כנישתא, ומברכין ליה. וחד
מקטרגא דאיהו קיימא קמי פתחי דבר נש
אזיל מבתריהו, ועל פרחיה אתיב ואמר אמן.
(עד כאן מההשמטות.)

השלמה מההשמטות (סימן ה) ספר הכהיר

מאי טעמא אנו מטילין תכלת בציצית, ומאי
טעמא שלשים ושנים. משל למה הדבר
דומה למלך שהיה לו גן נאה ולו שלשים
ושנים נתיבות ושם שומר עליהן, והודיעו
לבדו אותן הנתיבות. אמר לו, שומרם ולך

בהם בכל יום, וְכָל זְמַן שֶׁתְּדַרְיִכֶם שְׁלוֹם לְךָ. מָה עֲשֵׂה הַשּׁוֹמֵר, אָמַר, אִם אֲנִי אֶהְיֶה לְבִדִּי בְּאֵלֶּה הַנְּתִיבוֹת, אִי אֶפְשֵׁר לְשׁוֹמֵר אֶחָד לְקַיִּים אֵלָיו הַנְּתִיבוֹת. וְעוֹד פִּי יֹאמְרוּ הָעוֹלָם, פִּילִי הוּא מְלַךְ זֶה וְשׁוֹמֵר זֶה. לְכָף שֶׁם שׁוֹמֵר זֶה, שׁוֹמְרִים אַחֲרָיִם עַל הַנְּתִיבוֹת אֵלֶּה שֶׁהֵן שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת.

מָה עֲשֵׂה הַשּׁוֹמֵר? אָמַר: אִם אֲנִי אֶהְיֶה לְבִדִּי בְּאֵלֶּה הַנְּתִיבוֹת, אִי אֶפְשֵׁר לְשׁוֹמֵר אֶחָד לְקַיִּים אֵלָיו הַנְּתִיבוֹת, וְעוֹד, פִּי יֹאמְרוּ הָעוֹלָם, פִּילִי הוּא מְלַךְ זֶה וְשׁוֹמֵר זֶה. לְכָף שֶׁם שׁוֹמֵר זֶה שׁוֹמְרִים עַל הַנְּתִיבוֹת, אֵלֶּה הֵן שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת.

וּמָה הַטַּעַם שֶׁל הַתְּכַלֵּת? אָמַר הַשּׁוֹמֵר: שְׁמָא יֹאמְרוּ הַשּׁוֹמְרִים הֲגֵן שְׁלִי הוּא. נִתֵּן לָהֶם סִימָן, רְאוּ הַסִּימָן לְמַלְךְ שֶׁהוּא שְׁלֹו, שֶׁהֲגֵן הַזֶּה וְאֵלֶּה הַנְּתִיבוֹת הוּא תְקַנָּם, וְאֵינָם שְׁלִי וְהַגָּה חוֹתְמוֹ.

וּמָה הַטַּעַם שֶׁל הַתְּכַלֵּת? אָמַר הַשּׁוֹמֵר: שְׁמָא יֹאמְרוּ הַשּׁוֹמְרִים הֲגֵן שְׁלִי הוּא. נִתֵּן לָהֶם סִימָן וְאָמַר: רְאוּ הַסִּימָן לְמַלְךְ שֶׁהוּא שְׁלֹו, שֶׁהֲגֵן הַזֶּה וְאֵלֶּה הַנְּתִיבוֹת הוּא תְקַנָּם, וְאֵינָם שְׁלִי, וְהַגָּה חוֹתְמוֹ.

מוֹשֵׁר לְמָה הַדְּבַר דּוּמָה לְמַלְךְ וּבִתּוֹ שֶׁהָיוּ לָהֶם עֲבָדִים, בְּקִשּׁוֹ לִילֵךְ מִרְחוֹק, פְּחָדוֹ מִן אֵימַת הַמְּלָךְ. נִתֵּן לָהֶם הַמְּלָךְ סִימָנוֹ. פְּחָדוֹ מִן הַבַּת וּנְתַנָּה לָהֶם סִימָן. אָמְרוּ, מַעֲתָה בְּשֵׁנֵי סִימָנִין אֵלָיו (תְּהִלִּים קכ"א) יי' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע, יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ. (עוֹד שֵׁם) וּמָאִי נִיְהִי, אֲרִיץ דְּנַחֲצָבָה מִמָּנָה שְׁמַיִם וְהִיא כִסְאוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְהִיא אֲבָן יְקָרָה, וְהִיא יָם הַחֲכָמָה. וּכְנַגְדָּה תְכַלֵּת בְּטִלִּית צִיצִית.

מוֹשֵׁר לְמָה הַדְּבַר דּוּמָה? לְמַלְךְ וּבִתּוֹ שֶׁהָיוּ לָהֶם עֲבָדִים, בְּקִשּׁוֹ לִילֵךְ מִרְחוֹק - פְּחָדוֹ מִן אֵימַת הַמְּלָךְ, נִתֵּן לָהֶם הַמְּלָךְ סִימָנוֹ. פְּחָדוֹ מִן הַבַּת, וּנְתַנָּה לָהֶם סִימָן. אָמְרוּ: מַעֲתָה בְּשֵׁנֵי סִימָנִים אֵלָיו - (תְּהִלִּים קכ"א) ה' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע, יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ. וּמָה הִיא? אֲרִיץ שְׁנַחֲצָבָה מִמָּנָה שְׁמַיִם, וְהִיא כִסְאוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהִיא אֲבָן יְקָרָה, וְהִיא יָם הַחֲכָמָה, וּכְנַגְדָּה תְכַלֵּת בְּטִלִּית צִיצִית.

וְהָאֵמֶר רַבִּי מֵאִיר, מָה נִשְׁתַּנָּה (דְּאֵמֶר) תְּכַלֵּת מִכָּל מִינֵי צִבְעוֹנִין, מִפְּנֵי שֶׁתְּכַלֵּת דּוּמָה לֵיָם. וְהֵיכֵם דּוּמָה לְרַקִּיעַ וְהַרְקִיעַ דּוּמָה לְכִסָּא הַפְּבוֹד. שְׁנָאֵמֶר (שְׁמוֹת כ"ד) וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבַנַּת הַסַּפִּיר וּכְעֶצֶם הַשְּׁמַיִם לְטֹהַר וּכְתִיב כְּמִרְאֵה אֲבָן סַפִּיר דְּמוֹת כֶּסֶף. (ע"כ מִהַהֲשַׁמּוֹת). (דף קנ"ה ע"ב).

שְׁאֵמֶר רַבִּי מֵאִיר, מָה נִשְׁתַּנָּה (שְׁאֵמֶר) תְּכַלֵּת מִכָּל מִינֵי צִבְעוֹנִין? מִפְּנֵי שֶׁתְּכַלֵּת דּוּמָה לֵיָם, וְהֵיכֵם דּוּמָה לְרַקִּיעַ, וְהַרְקִיעַ דּוּמָה לְכִסָּא הַפְּבוֹד, שְׁנָאֵמֶר (שְׁמוֹת כ"ד) וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבַנַּת הַסַּפִּיר וּכְעֶצֶם הַשְּׁמַיִם לְטֹהַר וּכְתוּב (יחזקאל א) כְּמִרְאֵה אֲבָן סַפִּיר דְּמוֹת כֶּסֶף: ע"כ מִהַהֲשַׁמּוֹת.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּמָה סִהְדֵי עֲבִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַסְהָדָא כְּהוּ בְּכַנְי נָשָׂא, וְכִלְהוּ בְּעִיטָא וּבְסִהְדוֹתָא קִימִין לְקַבְלִיה. קָם בְּצַפְרָא אוֹשִׁיט רַגְלוֹי לְמַהֲרָ, סִהְדֵיִיא קִימִין עוֹמְדִים מוֹלוֹ. קָם בְּבִקְרָ, מוֹשִׁיט רַגְלָיו לְלַכַּת - עֲדִים עוֹמְדִים מוֹלוֹ, מְכַרְזִים וְאוֹמְרִים: (שְׁמוּאֵל א-

כְּמָה סִהְדֵי עֲבִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַסְהָדָא כְּהוּ בְּכַנְי נָשָׂא, וְכִלְהוּ בְּעִיטָא וּבְסִהְדוֹתָא קִימִין לְקַבְלִיה. קָם בְּצַפְרָא אוֹשִׁיט רַגְלוֹי לְמַהֲרָ, סִהְדֵיִיא קִימִין עוֹמְדִים מוֹלוֹ. קָם בְּבִקְרָ, מוֹשִׁיט רַגְלָיו לְלַכַּת - עֲדִים עוֹמְדִים מוֹלוֹ, מְכַרְזִים וְאוֹמְרִים: (שְׁמוּאֵל א-

לְקַבְּלֶיהָ, מְכַרְיִזִין וְאֹמְרִין, (שמואל א ב) רַגְלֵי
 חֲסִידָיו יִשְׁמְרוּ וְגו' (קהלת ד) שְׁמוֹר רַגְלֶךָ פֶּאֶשֶׁר
 תֵּלֶךְ. (משלי ד) פֶּלֶס מַעְגַּל רַגְלֶךָ. אִפְתַּח עֵינָיו
 לְאֶסְתִּכְּלָא בְּעֵלְמָא, סְהַדִּיא אֹמְרִי, (משלי ד) עֵינֶיךָ
 לְנֹכַח יְבִיטוּ. קָם לְמִלְלָא, סְהַדִּיא אֹמְרִי (תהלים
 לד) נִצּוֹר לְשׁוֹנֶךָ מֵרַע וְגו'. אוֹשִׁיט יָדָיו בְּמִלֵּי
 עֵלְמָא, סְהַדִּיא אֹמְרִי (תהלים לד) סוּר מֵרַע וְעֲשֵׂה
 טוֹב.

א רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמְרוּ וְגו' (קהלת
 ד) שְׁמוֹר רַגְלֶךָ פֶּאֶשֶׁר תֵּלֶךְ. (משלי ד)
 פֶּלֶס מַעְגַּל רַגְלֶךָ. פִּתּוּחַ עֵינָיו
 לְהִסְתַּכֵּל בְּעוֹלָם - הַעֲדִים
 אוֹמְרִים: (שם) עֵינֶיךָ לְנֹכַח יְבִיטוּ.
 קָם לְדַבֵּר - הַעֲדִים אוֹמְרִים:
 (תהלים לד) נִצּוֹר לְשׁוֹנֶךָ מֵרַע וְגו'.
 מוֹשִׁיט יָדָיו בְּדַבְרֵי הַעוֹלָם -
 הַעֲדִים אוֹמְרִים: (שם) סוּר מֵרַע
 וְעֲשֵׂה טוֹב.

אם מצית להם - זפה, ואם לא -
 כתוב (זכריה א) והשטן עמד על
 ימינו לשטנו. כלם מעידים עליו
 בכתביו למעלה. אם רוצה האיש
 להשתדל בעבודת הקדוש ברוך
 הוא - כלם מעידים סגורין עליו
 לפניו, ועומדים להעיד עליו
 טובות בשעה שצריך לו.

קָם בַּבֶּקֶר, מְבַרֵךְ כְּמָה בְּרִכּוֹת.
 מְנִיחַ תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ בֵּין עֵינָיו -
 רוֹצֵה לְהַרִים רֵאשׁוֹ, רוֹאֵה שֵׁם
 הַקְּדוֹשׁ הָעֶלְיוֹן אַחַד וְרִשּׁוֹם עַל
 רֵאשׁוֹ. וְרִצּוֹעוֹת תְּלִיּוֹת לוֹ מִצַּד
 זֶה וּמִצַּד זֶה עַל לְבוֹ. הָרִי מִסְתַּכֵּל
 בְּכַבּוֹד רְבוֹנוֹ. מוֹשִׁיט יָדָיו, רוֹאֵה
 יָד אַחֲרַת מִתְקַשְׂרֵת בְּקֶשֶׁר הַשֵּׁם
 הַקְּדוֹשׁ, מְחִזֵּר יָדוֹ וּמִסְתַּכֵּל
 בְּכַבּוֹד רְבוֹנוֹ. מִתְעַטֵּף בְּעֻטָּף שֶׁל
 מְצוּהָ בְּאַרְבַּע זְוִיּוֹת כְּסוּתוֹ,
 אַרְבַּעַת מְלָכִים יוֹצֵאִים לְכַנְגַּד
 אַרְבַּעַת. אַרְבַּעַת עֲדֵי אִמַּת שֶׁל
 הַמֶּלֶךְ, תְּלִיּוֹת מְאַרְבַּע זְוִיּוֹת,
 וְתְלִיּוֹת בְּהֵם פְּעֻנְכִים בְּאֶשְׁכּוֹל.
 כְּמָה אֶשְׁכּוֹל שֶׁהוּא אֶחָד וְתְלִיּוֹת
 בוֹ כְּמָה עֲנָבִים, מִצַּד זֶה וּמִצַּד
 זֶה, כִּף זֶה מְצוּהָ אַחַת, וְתְלִיּוֹת
 בָּהֶם כְּמָה עֲנָבִים וְגַיִם וְזִמּוֹרוֹת
 צְרוּרִים בָּהֶם. שְׁבַעַת רְצִים אֵלָיו
 הֵם שְׁבַעַת צְרוּרוֹת שֶׁל תְּכֵלֶת
 שְׂצִרְיָךְ לְכַרֵּךְ בָּהּ בְּכֹל אֶחָד וְאֶחָד,
 אוֹ לְהַגְדִּיל עַד שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר. מִי
 שְׂיוֹסִיף, לֹא יוֹסִיף עַל שְׁלֹשָׁה

אז ציית להו, יאות. ואי לא, כתיב (זכריה ג) והשטן
 עומד על ימינו לשטנו. פלהו סהדין עליה
 בחובוי לעילא. אי בעי בר נש לאשתדלא
 בפולחנא דקודשא בריך הוא, פלהו סהדין
 סניגורין קמיה, וקיימין לאסהדא עליה טבאן,
 בשעתא דאצטריך ליה.

קָם בְּצַפְרָא, מְבַרֵךְ כְּמָה בְּרִכּוֹת. אֵנַח תְּפִלִּין
 בְּרִישִׁיהָ בֵּין עֵינָיו. בְּעֵי לְזַקְפָּא רִישִׁיהָ,
 חָמֵי שְׂמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֶחָד וְרִשְׁיָם עַל
 רִישִׁיהָ. וְרִצּוֹעִין תְּלִיּוֹן מְהַאי גִּיסָא וּמְהַאי
 גִּיסָא עַל לְבִיהָ. הָא אֶסְתַּכֵּל בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיָּה.
 אוֹשִׁיט יָדָיו, חָמֵי יָדָא אַחֲרָא, מִתְקַשְׂרָא
 בְּקֶשֶׁרָא דְשְׂמָא קְדִישָׁא. אֶהְדֵּר יָדִיהָ וְאֶסְתַּכֵּל
 בִּיקְרִיָּה דְמֵאֲרִיָּה. אֶתְעַטֵּף בְּעֻטּוֹפָא דְמְצוּהָ,
 בְּאַרְבַּע זְוִיּוֹת דְכְּסוּתִיהָ, אַרְבַּע מְלָכִין נְפָקִין
 לְקַדְמוֹת אַרְבַּע. אַרְבַּע סְהַדִּי קְשׁוּט דְמִלְפָּא,
 תְּלִיּא מְאַרְבַּע זְוִיּוֹן, וְתְלִיּוֹן בְּהוֹ פְּעֻנְכִים
 בְּאַתְפָּלָא.

כמה אתפלא, דאיהו חד, ותליין ביה כמה
 ענבים, מהאי סטר ומהאי סטר. כף האי,
 מצוה חדא, ותליין ביה כמה ענבים, וזגין
 וזמורין צרירין בהו, שבעה רהיטין אלין אינון
 שבעה צרירין דתכלתא, דבעי לכרכא ביה
 בכל חד וחד, או לאסגאה עד תליסר, מאן
 דיוסיף, לא יוסיף עלייהו על תליסר. מאן דימעט, לא ימעט משבעה.

דיוסיף, לא יוסיף עלייהו על תליסר. מאן דימעט, לא ימעט משבעה.

וְתֵאנָא, הַאי תְּכֵלֶת, הוּא רְזָא דְדוּד מְלָכָא. וְדָא חוּטָא דְאַבְרָהָם, דְזָכָה בֵּיה לְבָנוּי בְתָרֵי. מָאי תְּכֵלֶת. תְּכֵלֶת דְכֻלָּא. (וּדְא) רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, כְּפֹסָא הַכְּבוֹד אֶקְרִי.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, שְׂבַעַה כְּרִיכָן דְאִיהִי שְׂכִינְתָא שְׂבִיעֵתָא דְכֻלָּא וְדָאי. דְהָא הִיא מִתְבְּרַכָּא מִשִּׁיתָא אַחְרָנִין, עַל יְדָא דְצַדִּיק. וְאִי תֵלֶת עֶשֶׂר, תֵּלֶת עֶשֶׂר אֵינֻן, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ בְתֵלֶת עֶשֶׂר מְכִילָן. וְהִיא הִיא פְתִיחָא דְכֻלְהוּ.

וְהִיא חוּטָא חַד, וְרִשְׁמִיא בְגוּוּנְהָא, וּגְוּוּנָא דִילָה נְפִיק, מִחַד נּוּנָא דְאָזִיל בְּיָם כְּנַרְת. וְכְנַרְת עַל שְׁמָה אֶתְקָרִי. וְעַל דָּא, כְּנֹר הָהּ תְּלוּי לְעֵילָא מְעַרְסָא דְדוּד, דְהָא (דְדוּד) וְדָאי אִיהוּ כְנֹר דְדוּד מְנַגֵן מְאֵלִיו, לְמִלְכָא קְדִישָׁא עֲלָאָה. וּבְגִין כֶּף, גְּוּוּנֵי עֵייל עַד רְקִיעָא, וּמְרַקִיעָא עַד כּוּרְסִיָּא.

וְהָכָא פְתִיב מְצוּה, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (מַלְכִים ב יח) מְצוֹת הַמֶּלֶךְ הִיא. (אֶסְתֹר ג) מְדוּעַ אֶתְהָ עוֹבֵר אֶת מְצוֹת הַמֶּלֶךְ. (נַחֲמִיָּה יא) פִּי מְצוֹת הַמֶּלֶךְ. וְתֵאנָא, יְסוּדָא וְשִׁרְשָׁא בְּמִלְכָא מִתְעַטְרִין כְּחַדָּא. וְהִיא הוּא כְתָרָא וּפְתִיחָא לְכָל שְׂאָר כְּתָרִין. דְכְתִיב, (תְהִלִים קיח) פְתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צַדִּיק. וְכְתִיב, (תְהִלִים קיח) זֶה הַשַּׁעַר לִי. וְעַל דָּא כְתִיב, וְרִאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מְצוֹת יְיָ, לְאֶכְלָלָא בְהֵאֵי כָל שְׂאָר כְּתָרִין. וְעַל דָּא אֵינֻן סְהַדֵי סְהַדוּתָא, וְלֹא קִיָּמֵי בְדוּכְפִיָּהוּ בְגִין דְאִיהִי מְצוֹת.

וְתֵנִין, תְּשִׁמִּישֵי מְצוּה, נְזַרְקִין. וְאִי תִימָא, הָא לֹאֵב וְעַרְבָה וְכוּ', תְּשִׁמִּישֵי קְדֻשָׁה אֵינֻן, אָמַאי נְזַרְקִין. אֵלָא תְּשִׁמִּישֵי קְדֻשָׁה, בְּגִין דְרִשְׁמִין בְּפְתִיבָה דְשְׁמָא קְדִישָׁא. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֵינֻן חוּטִין, לְאַחַזְאָה הֵיךְ תְּלִיָן מִכָּאן וּמִכָּאן, לְד' סְטָרֵי עֲלָמָא,

עֶשֶׂר. מִי שְׂיַמְעֵט, לֹא יִמְעֵט מִשְׂבַּעָה.

וְלְמַדְנֵו, תְּכֵלֶת זֹו הִיא סוּד דְדוּד הַמֶּלֶךְ, וְזֵה חוּט אַבְרָהָם שְׂזָכָה בּוֹ לְבָנוּי אַחְרָיו. מַה זֶה תְּכֵלֶת? תְּכֵלֶת הַכֹּל. (וּדְא) רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, כְּפֹסָא הַכְּבוֹד נְקָרָא.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, שְׂבַע פְּרִיכוֹת שְׂהִיא שְׂכִינָה שְׂבִיעִית הַכֹּל בְּוּדָאי. שְׂהֵרִי הִיא מִתְבְּרַכָּת מִשְׁשָׁה אַחְרִים עַל יְדֵי הַצַּדִּיק. וְאִם שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר, שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר הֵם, כְּמוֹ שְׂבַאָרוּהָ בְשִׁלֵּשׁ עֶשְׂרֵה מְדוּת, וְזֵהוּ פְתִיחַ הַכֹּל.

וְהִיא חוּט אֶחָד, וְרִשְׁמוּהָ בְּגוּוּנָה, וְצַבְעָה יוֹצֵא מְדָג אֶחָד שְׂהוּלָף בְּיָם כְּנַרְת. וְכְנַרְת נְקָרָת עַל שְׁמָה. וְעַל זֶה כְּנֹר הִיא תְלוּי מְעַל מִטַּת דְדוּד, שְׂהֵרִי (שֶׁל דְדוּד) וְדָאי הוּא כְּנֹר דְדוּד מְנַגֵן מְאֵלִיו לְמִלְכָּה הַקְּדוּשׁ הַעֲלִיָן, וְלִכְּנֵן גְּוּוּנֵי עוֹלָם עַד הַרְקִיעַ, וּמִהַרְקִיעַ עַד הַכְּפֹסָא. וְכָאן כְּתוּב מְצוּה, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (מַלְכִים-ב יח) מְצוֹת הַמֶּלֶךְ הִיא. (אֶסְתֹר ג) מְדוּעַ אֶתְהָ עוֹבֵר אֶת מְצוֹת הַמֶּלֶךְ. פִּי מְצוֹת הַמֶּלֶךְ. וְלְמַדְנֵו, יְסוּד וְשִׁרְשׁ בְּמִלְכָּה מִתְעַטְרִים כְּאֶחָד, וְזוּהִי זְכָרוֹן וּפְתִיחַ לְכָל שְׂאָר הַכְּתָרִים, שְׂכְתוּב (תְהִלִים קיח) פְתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צַדִּיק. וְכְתוּב זֶה הַשַּׁעַר לִי. וְעַל זֶה כְּתוּב וְרִאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת מְצוֹת יְיָ, לְהַכְּלִיל בְּזֵה כָּל שְׂאָר הַכְּתָרִים. וְלִכְּנֵן הֵם מְעִידִים עֲדוּת וְלֹא עוֹמְדִים בְּמִקוּמָם, מִשּׁוּם שְׂהִיא מְצוֹת.

וְשִׁנְיָו, תְּשִׁמִּישֵי מְצוּה נְזַרְקִין. וְאִם תֵּאמַר, הֵרִי לֹאֵב וְעַרְבָה תְּשִׁמִּישֵי קְדֻשָׁה הֵם, לְמָה נְזַרְקִים? אֵלָא תְּשִׁמִּישֵי קְדֻשָׁה, מִשּׁוּם שְׂרִשְׁמוּמִים בְּכְתִיבַת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֹתָם חוּטִים, לְהִרְאוֹת אֵיךְ תְּלוּיִם מִכָּאן

מֵהָאֵי אֲתֵר. וְאִיְהִי שְׁלֹטָא עַל כְּלָא. בְּרֹזָא דְלֵב, דְּאִיְהִי לְבָא דְכָל הָאֵי עֲלָמָא, וְלְבָא דְעֲלָאֵי, וְתִלְיָא בְּלֵב עֲלָאָה. וְכִלָּא הוּא בְּלֵב, דְּנַפְק מִחֻמְכָּה עֲלָאָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, שְׁעוּרָא דְהָאֵי, (ס"א וְאוּדְבָא) דְהָאֵי, אֲתֵמַר בְּאַתְוּוֹן גְּלִיפִין דְּרַבִּי אֶלְעָזָר.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אָמַר קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מָאן דְּבַעֵי לְמַהֲפֵת בְּתַר דְּחִלְתֵי, יְהֵף בְּתַר לְבָא דָא, וּבְתַר עֵינֵינוּ דְּקִיּוּמִין עֲלֵהּ. מָאן אֵינוּן עֵינֵינוּ. כְּמָה דְאַתָּה אָמַר, (תהלים לא) עֵינֵי יְיָ אֵל צַדִּיקִים אֲבָל אַתָּם לֹא תַתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם. מָאֵי טַעְמָא (דף קנ"ו ע"א) בְּגִין דְאַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם.

אָמַר רַבִּי חִיָּא, מָאֵי טַעְמָא הֵכָא יִצְיָאֵת מְצָרִים, דְּכַתִּיב אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. אֵלָּא, בְּגִין דְּכַד נִפְקוּ מִמְצָרִים, בְּהָאֵי חוּלְקָא עָאֵל. וּבְהָאֵי, קָטִיל קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְטוּלָא דְּמְצָרִים. וְעַל דָּא בְּאַתְרֵיהּ אֲתַדְכַּר, וּבְאַתְרֵיהּ אֲזַדְהַר לְהוּ בְּדָא. מָאֵי בְּאַתְרֵיהּ. בְּגִין דְּהָאֵי מְצָוָה, הִיא אֲתֵר דִּילָהּ.

הָאֵנִי רַבִּי יִיסָא, כְּתִיב (מִכָּה י) פִּימִי צֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת. פִּימִי, פִּיּוּם מִיבַעֵי לֵיהּ, דְּהָא בְּחַד זְמַנָּא נִפְקוּ וְלֹא אֲתַעֲכְבוּ. אֵלָּא כְּאֵינוּן יוֹמִין עֲלָאֵין, דְּאַתְבְּרָכָא בְּהוּ כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל. כִּן זְמִין קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַפְקָא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא, וּכְדִין כְּתִיב (ישעיה יב) וְאַמְרַתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ וְגו', זְמֵרוּ יְיָ כִּי גָאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ. מָאֵי מוֹדַעַת זֹאת. בְּגִין דְּהִשְׁתָּא אֲשַׁתְּמוּדְעָא זֹאת בְּעֵטוּפָא דְּמְצָוָה. בְּהֵהוּא זְמַנָּא אֲשַׁתְּמוּדְעָא זֹאת, בְּכְמָה נְמוּסִין דִּילָהּ, דִּיעֲבִיד קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתִין וְנִסִּין בְּעֲלָמָא, כְּדִין כְּתִיב (זכריה יד) בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְיָ אֶחָד

וּמִכָּאן לְאַרְבַּעַה צַדִּי הַעוֹלָם מִמְקוֹם זֶה, וְהִיא שׁוֹלְטַת עַל הַכֹּל בְּסוּד הַלֵּב, שְׁהִיא לֵב כָּל הַעוֹלָם הַזֶּה וְלֵב הָעֲלִיּוֹנִים, וְתִלְיָהּ בְּלֵב הָעֲלִיּוֹן, וְהַכֹּל הוּא בְּלֵב שְׁיוּצָא מִחֻמְכָּה עֲלִיּוֹנָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, שְׁעוּרָא שֶׁל זֶה נִתְבָּאָר בְּאוֹתִיּוֹת חֻקוֹת שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: מִי שְׂרוּצָה לְלַכֵּת אַחַר יְרֵאתִי, יִלְף אַחַר הַלֵּב הַזֶּה וְאַחֲרֵי הָעֵינַיִם שְׁעוּמָדִים עָלֶיהָ. מִי הֵם עֵינַיִם אֵלֶּה? כְּמוֹ שְׁנָאֵמַר (תהלים לד) עֵינֵי ה' אֵל צַדִּיקִים. אֲבָל אַתֶּם, לֹא תַתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׂאַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם.

אָמַר רַבִּי חִיָּא, מָה הַטַּעַם כָּאֵן יִצְיָאֵת מְצָרִים, שְׂכַתּוּב אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם? אֵלָּא מִשּׁוּם שְׂכַשְׂעֵצָאוּ מִמְצָרִים, נִכְנְסוּ בְּחֻלְקָא זֶה, וּבְנִזְהָ הֵרַג הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵרַג בְּמְצָרִים. וְלָכֵן בְּמִקּוּמוֹ נִזְכַּר, וּבְמִקּוּמוֹ הַזֵּהִירִים בְּנִזְהָ. מָה זֶה בְּמִקּוּמוֹ? מִשּׁוּם שְׂמַצָּוָה זוֹ הִיא מְקוּמָהּ.

שְׁנָה רַבִּי יִיסָא, כְּתוּב (מִכָּה ז) פִּימִי צֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת. פִּימִי? ! פִּיּוּם הִיא צְרִיף לֹא לְכַתֵּב, שְׁהֵרַי בְּזְמַן אֶחָד יִצְאוּ, וְלֹא הִתְעַכְּבוּ! אֵלָּא כְּמוֹ אוֹתָם יָמִים עֲלִיּוֹנִים שְׁהִתְבְּרָכָה בְּהֵם כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל, כִּן עֲתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתוֹ, וְאֵז כְּתוּב (ישעיה יב) וְאַמְרַתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַה' קִרְאוּ וְגו', זְמֵרוּ ה' כִּי גָאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ. מָה זֶה מוֹדַעַת זֹאת? מִשּׁוּם שְׂעַכְשׁוּ נִזְדַּעָה זֹאת בְּעֵטוּף מְצָוָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן תִּנְדַּע זֹאת בְּכַמָּה מְנַהֲגִים שְׁלָה שְׂעִשְׂהָ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתוֹת וּנְסִים בְּעוֹלָם, אֵז כְּתוּב

וּשְׁמוֹ אֶחָד. בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יְמַלֹּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פְּרֻשֵׁת קִרְח

וַיִּקַּח קִרְח בֶּן יִצְחָר בֶּן קָהָת בֶּן לֵוִי וּגוֹ'. רַבִּי אֲבָא פָתַח (תהלים ט) הַנְּחַמְדִּים מְזַהֵב וּמְפֹז רַב וּמְתוּקִים מְדַבֵּשׁ וּנוֹפֵת צוֹפִים. פְּמָה עֲלֵאִין פְּתַגְמֵי אוּרִייתָא, פְּמָה יְקִירִין אֵינוֹן, תְּאִיבִין אֵינוֹן לְעֵילָא, תְּאִיבִין אֵינוֹן לְכֻלָּא. בְּגִין דְּאֵינוֹן שְׂמָא קְדִישָׁא. וְכַל מָאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא, אִשְׁתַּדַּל בְּשְׂמָא קְדִישָׁא, וְאִשְׁתַּזִּיב מִכְּלָא, אִשְׁתַּזִּיב בְּעֵלְמָא דִּין, וְאִשְׁתַּזִּיב בְּעֵלְמָא דְּאִתִּי. תָּא חֲזִי, כֹּל מָאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא, אֶחָד בְּאֵילָנָא דְּחַיִּי. פִּיּוֹן דְּאֶחָד בֵּיהּ, בְּכֻלָּא אֶחָד, דְּכְתִיב, (משלי א) עֵץ חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וּגוֹ'.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כֹּל מָאן דְּיִשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא, חִירוֹ אֵית לֵיהּ מִכְּלָא, חִירוֹ מִמִּיתָה, פְּמָה דְּאִמְרֵן. בְּגִין דְּחִירוֹ עֲלִיהּ שְׂרִיא, וְאֶחָד בֵּיהּ. אֵילוֹ יִשְׂרָאֵל מִתְעַטְרִין בְּאוּרִייתָא, יִשְׁתַּזְבוּ מִכְּלָא, וְלֹא יִשְׁתַּכְחוּ בְּגִלוּתָא, וְדָא הוּא דְּכְתִיב (ס"א אֵילוֹ יִשְׂרָאֵל מִנְעַטְרִין אוּרִייתָא, אִשְׁתַּזְבוּ מִכְּלָא, וְלֹא אִשְׁתַּכְחוּ בְּגִלוּתָא כְּתִיב) (שמות לב) חֲרוֹת עַל הַלְּחוֹת, אֵל תִּקְרִי חֲרוֹת אֶלָּא חֲרוֹת. וְחִירוֹת דָּא (אוקמניה) בְּאוּרִייתָא אִשְׁתַּכַּח, אוּרִייתָא אֵיהִי חֵילָא דִּימִינָא, פְּמָה דְּאִתְּ אָמַר (דברים לג) מִימִינוֹ אֲשֶׁר דַּת לָמוֹ, וּשְׂמָאֵלָא אִתְּפִלִּיל בִּימִינָא, מָאן דְּעָבִיד יְמִינָא שְׂמָאֵלָא, וּשְׂמָאֵלָא יְמִינָא, הָא אֵיהוּ כְּאֵילוֹ חָרִיב עֲלֵמָא. הָא חֲזִי, אֶהְרֵן יְמִינָא. לִיוָאֵי שְׂמָאֵלָא, קִרְח בְּעֵי לְמַעְבַּד חֲלוּפָא דִּימִינָא לְשְׂמָאֵלָא, בְּגִין כֶּן אֶתְעַנְשׁ. וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְּאִשְׁתַּכַּח בֵּיהּ לִישְׁנָא בִישָׁא, וְאֶתְעַנְשׁ בְּכֻלָּא. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, שְׂמָאֵלָא אִתְּפִלִּיל תְּדִיר בִּימִינָא, קִרְח בְּעָא לְאֶחָלְפָא תְּקוּנָא

(וכריה יד) בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיֶה ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יְמַלֹּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פְּרֻשֵׁת קִרְח

וַיִּקַּח קִרְח בֶּן יִצְחָר בֶּן קָהָת בֶּן לֵוִי וּגוֹ'. רַבִּי אֲבָא פָתַח, (תהלים ט) הַנְּחַמְדִּים מְזַהֵב וּמְפֹז רַב וּמְתוּקִים מְדַבֵּשׁ וּנוֹפֵת צוֹפִים. פְּמָה עֲלֵיוֹנִים הֵם דְּבָרֵי הַתּוֹרָה, פְּמָה מְכַבְּדִים הֵם, אֶהוּבִים הֵם לְמַעְלָה, אֶהוּבִים הֵם לְכֻלָּם, בְּגִלְל שְׁהֵם שְׁם קְדוֹשׁ. וְכַל מִי שְׂמָאֵתַדַּל בְּתוֹרָה, מְשַׁתַּדַּל בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ וְנִצַּל מִהַכֹּל. נִצַּל בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִצַּל בְּעוֹלָם הַבָּא. בֹּא וּרְאֵה, כֹּל מִי שְׂמָאֵתַדַּל בְּתוֹרָה, אֶחָד בְּעֵץ הַחַיִּים. פִּיּוֹן שְׂאֲחוּזוּ בּו - בְּכֹל אֶחָד, שְׂכַתוּב (משלי א) עֵץ חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וּגוֹ'. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כֹּל מִי שְׂמָאֵתַדַּל בְּתוֹרָה, יֵשׁ לוֹ חֲרוֹת מִהַכֹּל, חֲרוֹת מִמִּיתָה כְּמוֹ שְׂאֲמִרְנוּ, מִשׁוֹם שְׁחֲרוּת שׂוֹרָה עֲלֵיו וְאֶחָדָה בּו. אֵלוֹ יִשְׂרָאֵל מִתְעַטְרִים בְּתוֹרָה, יִנְצְלוּ מִהַכֹּל, וְלֹא יִמְצְאוּ בְּגִלוּת. וְהוּוּ שְׂכַתוּב (אלוֹ יִשְׂרָאֵל מִשְׁמֵרִים אֶת הַתּוֹרָה, יִנְצְלוּ מִהַכֹּל, וְלֹא יִמְצְאוּ בְּגִלוּת. כְּתוּב) (שמות לב) חֲרוֹת עַל הַלְּחוֹת, אֵל תִּקְרִי חֲרוֹת אֶלָּא חֲרוֹת. וְחִירוֹת זֹו (בְּאִרְוָה) נִמְצְאוּת בְּתוֹרָה. הַתּוֹרָה הִיא כַּח הַיְמִין, כְּמוֹ שְׂנַמְרָא (דברים א) מִימִינוֹ אֲשֶׁר דַּת לָמוֹ. וְהַשְּׂמָאֵל נְכַלְל בְּיְמִין. מִי שְׂעוּשָׁה יְמִין שְׂמָאֵל וּשְׂמָאֵל יְמִין, הָרִי הוּא כְּאֵלוֹ מְחָרִיב עוֹלָם. בֹּא וּרְאֵה, אֶהְרֵן יְמִין, לְוִיִּם שְׂמָאֵל. קִרְח רָצָה לְעִשׂוֹת חֲלוּפָא הַיְמִין לְשְׂמָאֵל, וּמִשׁוֹם זֶה נִעְנַשׁ. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׂנַמְרָא בּו לְשׁוֹן הָרַע, וְנִעְנַשׁ בְּכֹל. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, הַשְּׂמָאֵל נְכַלְל תְּמִיד בְּיְמִין. קִרְח רָצָה לְהַחֲלִיף תְּקוּנָן שְׂמָאֵלָא וּלְמַשְׁתָּה, בְּגִלְל זֶה נִצְבַּד

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבילים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבַיּוֹמִיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוַעֵה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיְלֻוּהּ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשֵׂיָהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיְלֻוּהּ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

חשיפה
מיוחדת
- 1 א.נ.י -

התוכנית מציגה את המעורבות של א.נ.י. בתחומים שונים של החברה הישראלית, ואת התחומים שבהם א.נ.י. ממלאת תפקיד מרכזי. התוכנית מציגה את המעורבות של א.נ.י. בתחומים שונים של החברה הישראלית, ואת התחומים שבהם א.נ.י. ממלאת תפקיד מרכזי.

אירועים ימים רחוי עולם הבא
(925)
במשפחה
"עורך השבוע"
במשפחה

097-9449320071 09993 2019

תשעה אל

1- א.נ.י.
תשעה אל

השנה
פרשת בא
- 1 א.נ.י -
פרשת בא

התוכנית מציגה את המעורבות של א.נ.י. בתחומים שונים של החברה הישראלית, ואת התחומים שבהם א.נ.י. ממלאת תפקיד מרכזי. התוכנית מציגה את המעורבות של א.נ.י. בתחומים שונים של החברה הישראלית, ואת התחומים שבהם א.נ.י. ממלאת תפקיד מרכזי.

